

CATAPLÀUSIA

METACRIT!!

Tot just un any després de la publicació del seu debut homònim, Cataplàusia retorna amb poders estupefaents. Aquest segon àlbum, que porta per títol 'Metacrit!!', suposa una venjança contra les inferències quotidianes d'allò políticament correcte, contra algunes de les esferes intocables de l'àmbit privat i, en definitiva, contra la memòria.

'Metacrit!!' pot semblar una obra escrita pel despertar d'alguns fantasmes renegats, de referents aparentement molt concrets. Pot semblar un exorcisme practicat als cadàvers de Lizzy Mercier, Mercyful Fate, Tangerine Dream, Rush, John Carpenter i tot Zé Records. Algú va dir postmodernitat? Res d'això. El disc reflexiona sobre la ingenuïtat com quelcom vençut, sobre la beneïda poca traça que suposa qualsevol reconeixement estètic i sobre la innocència com a utopia...

Si en el seu primer llarg Cataplàusia va doblar i redoblar allò iconoclasta per tal de sotmetre les cançons a cadascun dels missatges que necessitava emetre, en aquest disc ha tensat la corda encara molt més: El Heavy Metal i la No Wave estan al servei d'unes cançons que han estat compostes durant unes setmanes d'arravatament creatiu, i assajades i gravades el mes següent.

En el disc hi ha moments instrumentals absolutament al·lucinants i, evidentment, l'argot, deliris i imatgeria que Pasto Martí explica en les seves històries sacsegen la genialitat a cada tema que avança. I un detall: l'àlbum comença i acaba amb la mateixa cançó. 'La Creu' i 'Els Ressentits' són el mateix tema i, tanmateix, són dues peces completament diferents, no només quant a textos, interpretació i intencions. És precisament en aquest últim tema, després de totes les hòsties hagudes i per haver, després d'haver repartit com un posseït, és llavors quan Pasto reconeix i canta (...) *ets un ressentit* (...).

No ho oblideu.

- 01 . La Creu
- 02 . Dent per Queixal (O.M.D)
- 03 . Pixaràs Quatre Cops a La Nit
- 04 . L'estrany Cas d'en Pepito Collado
- 05 . Metrakit
- 06 . Encara que Sigui Fosc
- 07 . La Plaça del 9
- 08 . De Vegades me'n Recordo Com era Tot
- 09 . Els ressentits

Música i textos Pasto Martí Aznar
'De Vegades' compost per Pasto Martí Aznar, Oriol Farràn Lloses i Albert Cirera

Pasto Martí Aznar veu, baix, contrabaix i sintes. Hèctor Martín guitarra, steel guitar i banjo. Pacho Friery bateria i percussió. Albert Cirera saxo tenor i violí. Bernat Garcia, Carles Pons, Xavi Lloses, Eduard Pagès i Oriol Farràn Lloses coros a 'La Plaça del 9'. Jordi Martí Montesa 315 a 'Metrakit'.

Gravació i mescla Oriol Farrán Lloses a Lazy Studio, Igualada
Màster Víctor García a Ultramarinos Costa Brava, Sant Feliu de Guíxols

Artwork: Nomdenoia

Llançament 11 de Juny de 2014
R34 (CD + Digital)
UPC 8435383606235

Repetidor està distribuït per BCore i Awal

promo: dani@repetidordisc.com
www.repetidordisc.com